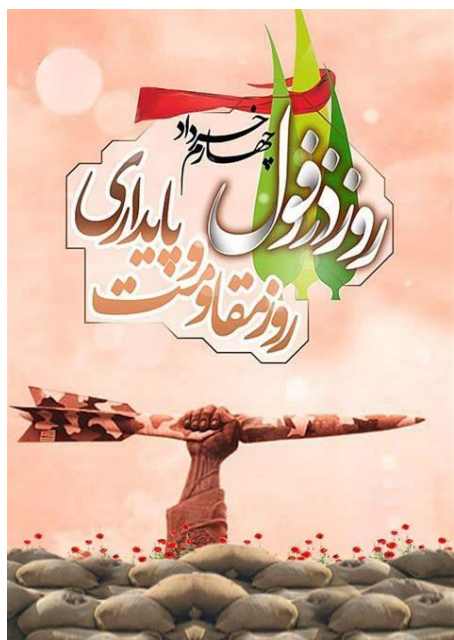

بسم الله الرحمن الرحيم

چهارم خرداد روز گرامیداشت مقام و جایگاه دو هزار و ششصد شهیدی است که یا با اصابت یکصد و هفتاد و شش، موشک و صدها راکت و توپ از دزفول تا خدا پر گشوند و یا در نبرد تن به تن در جبهه‌های نبرد، به شهادت رسیدند.

چهارم خرداد روز پاسداشت شهری است که زخم دید ولی سر خم نکرد. موشک باران شد ولی تسلیم نگردید. بغض کرد ولی نگذاشت اشکش را دشمن ببیند و دشمن شاد شود.

چهارم خرداد روز گرامیداشت مقام و جایگاه دو هزار و ششصد شهیدی است که یا با اصابت یکصد و هفتاد و شش، موشک و صدها راکت و توپ از دزفول تا خدا پر گشوند و یا در نبرد تن به تن در جبهه‌های نبرد، به شهادت رسیدند.

چهارم خرداد روز تعظیم در مقابل زنان غیوری است که در جبهه، پشت جبهه، خانه، محل کار، مسجد، بسیج، بیمارستان و در همه جا و همه‌ی صحنه‌ها، حضور داشتند. مادرانی که در مسجد برای رزمندگان دستکش و شال و لباس می‌دوختند و کلوچه و غذا آماده می‌کردند، در خانه شهید پرورش می‌دادند، همسرانشان را برای حضور در جبهه بدرقه می‌کردند و در حالی که در تنگنای اقتصادی بودند، اما باز هم صبورانه در شهر مقاومت می‌کردند.

چهارم خرداد روز اسوه هاست. کودکان دزفول، نوجوانانی که با مشقت درس می‌خواندند و در فرصت مناسب دست در شناسنامه می‌بردند و به جبهه می‌رفتند و گاه هرگز بر نمی‌گشتند.

چهارم خرداد روز کوچه‌های مقاوم دزفول، روز مساجد و جلسه‌های قرائت قرآن، روز بیمارستان افشار و یا زهرا، روز سپاه دزفول، روز پادگان و پایگاه دزفول است.

چهارم خرداد روز امام جمعه‌ای است که با وجود کهولت سن و بیماری هیچ گاه، شهرش دزفول را خالی نگذاشت و هرگز از شهر بیرون نرفت.

چهارم خرداد روز فخر دزفول است. روز افتخار شهری است که زیر باران شلیک موشک، میزبان سربازان و بسیجیانی بود که از شهرهای دیگر برای اعزام به جبهه می‌آمدند.

چهارم خرداد متعلق به کودکان، نوجوانان، جوانان، زنان، مردان و همه مردم مقاوم و نجیب و فهیم امروز دزفول نیز هست. مردمی که با تمام وجود پای آرمان‌های انقلاب شان ایستادند و شهر نمونه شدند.